

garantere den størst mulige Produktion paa det Sted, hvor der er Mulighed for at producere. Hvis nu det ærede Medlem i Afviklingsudvalget havde henstillet, at man for en Sikkerheds Skyld skulde forhøje Maksimalprisen med 1 Kr., saa skulde det have været mig kært at forhandle derom, saa vilde der have været Mulighed for, at den frie Konkurrence indenfor Grænsen af 40 Kr. kunde udfolde sig, men der vilde have været sat en Grænse, og der vilde have været en Mulighed for at fastholde Orden i hele denne Handel. Nu gaar det ærede Medlem den Vej, at han siger: 40 Kr. er tilstrækkeligt for det Kvantum, som overhovedet betyder noget for vort Land, og dertil tilføjer han: muligvis vil der paa Sjælland blive mere opskruede Priser. Og det er rigtigt, at det ærede Medlem straks siger dette, for han ved, at den sjællandske Tørveproduktion ikke agter at nøjes med 40 Kr., den agter at sætte en Pris af mindst 46 Kr. Det ved det ærede Medlem; han ved, at der er nogle af Tørvefabrikanterne her paa Sjælland, som mener, det er nødvendigt, for at deres Fabrikation kan blive rentabel under Hensyn til Anlægsomkostningerne og Produktionsomkostningerne. Alle sjællandske Tørvefabrikanter eller Tørvefremstillere vil dog sikkert paa ingen Maade have behov at faa en saadan Pris; men det er klart, at de naturligvis ikke vil have noget imod at følge med og faa denne høje Pris.

Det ærede Medlem (Laursen) giver saa det i Sandhed geniale økonomiske Raad at transportere jydsk Tørv over til Sjælland, transportere dem med Statsbanerne ved Hjælp af det fremmede Brændsel, som vi i dyre Domme fører til Landet! Jeg tror, det vil være vanskeligt paa en tydeligere Maade at vise, hvor urimeligt hans Standpunkt er, end derved, at han maa gribe til at imødegaa Forhøjelsen af Tørveprisen paa denne Maade. Organisationen af Transporterne er jo ellers netop gaaet ud paa ikke unødigt at flytte Værdierne, men at lade dem blive saa nær deres Produktionssted som muligt, for ikke unødigt at paaføre Landet Omkostninger. Jeg har tidligere paavist, at det, man gør ved at stryge denne Bekendtgørelse, er ikke blot dette, at man fjerner Maksimalprisen, man fjerner tillige alle de Kontrolbestemmelser, der er med Hensyn til Tørvene og den videre Handel med dem. Hvis Landstinget følger de to Ordførere, hvad jeg dog til det sidste vil haabe ikke bliver Tilfældet, vil Følgen blive, at der kommer Svindel paa Tørvehandelens Omraade og

en Prisopskruening uden lige. Disse Følger er i Køl vandet af det ærede 4de Medlem for 4 Kreds (Laursen) og det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørsgaard). Det vil det ærede 12te Medlem for 2den Kreds paatage sig Ansvar for, skønt han selv maa erkende, at han i Afviklingsudvalget har staaet saa tvivlende, at han ikke der vilde tage Ansvar for at afgive sin Stemme; men at tage Ansvar for at være Ordfører her for sit Parti tør det ærede Medlem. Det viser, at det ærede Medlem er mere Partimenneske end noget andet.

Det ærede Medlem siger, at hans Parti ønsker ikke opskruede Priser. Nej, det tror jeg heller ikke. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Parti ønsker opskruede Priser paa Tørv, fordi dette utvivlsomt vil have andre ubehagelige Følger, naar den højere Arbejds løn i Tørvemosen, som de opskruede Priser vil bevirke, derfra vil brede sig til andre Steder. Men hvad nytter det, at de ikke vil have opskruede Priser, naar de fører en Politik, der fører dertil? Og det ærede Medlem vil komme til at se det. De opskruede Priser vil komme, og saa nytter det ikke, at man har ønsket, at de ikke skulde være til Stede. Navnlig naar det er umuligt at paavise nogen som helst Grund til ikke at tage en Maksimalpris, indenfor hvilken det vil være muligt at producere saa meget, som vi overhovedet kan faa af Tørv her i Landet.

Jeg skal endnu blot erklære, at hvis det kun drejer sig om den Krone, det ærede Medlem har talt om, er jeg rede til at modtage enhver Ændring i saa Henseende; men det er nødvendigt at fastholde en Organisering af Tørveproduktionen og Tørvehandelen. Det tror jeg, alle vil komme til at sande, ikke mindst, hvis man gaar til at ophæve denne Organisering.

Johan Hansen: Jeg havde ikke tænkt mig at skulle tale her i Dag. Men det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) mente, at han havde et Universalmiddel mod Maksimalpriser i Form af et Salgskontor. Jeg maa protestere imod, at det skulde være en Dæmper paa de Prisforhøjelser, der utvivlsomt vil blive Følgen, hvis man faar Tørven ud i det frie Marked. Jeg har endnu aldrig set, og jeg tror heller ikke, ret mange Forbrugere har set, at Resultatet af et Salgskontor gaar i Retning af lavere Priser. Derfor vil jeg paa Forbrugernes Vegne